

Staterne faar Ret sat i Stedet for Magt. Det staaer vi ved, og ud fra det har vi ogsaa erklæret os villige til at være med i Arbejdet i Folkeforbundet. Men det kan ikke nægtes, at Folkeforbundets Prestige er svækket — det er i Virkeligheden erkendt fra alle Sider. Den er svækket ved de Begivenheder, der har fundet Sted i Aar, og det fremgaar allerklarest af den Udtalelse, der er telegraferet fra London, og som man har vedtaget ved Rigskonferencen derovre, at man nu vil slutte sig nærmere sammen om Forbundet netop for at stive det af og for at forhindre, at en Svækkelse i Prestige som den, der har fundet Sted i Aar, skal gentage sig. Hvor megen Vægt man skal lægge paa en saadan Udtalelse, er en anden Ting, men den er karakteristisk i sin Vurdering af Forholdene. Jeg maa hævde, at vi fra vor Side altid har set nøgternt og rigtigt paa Folkeforbundet. Vi har gerne været med til en Støtte fra Danmarks Side til Forbundet, men vi har afgjort ment, at man endnu ikke burde vente sig nogen Støtte fra Forbundet. Endelig har jeg en rent personlig Bemærkning at fremsætte overfor det ærede Medlem Hr. Moltesen, der afgav en Udtalelse med Hensyn til den danske Delegation i Genève og sagde, at der siges ikke noget dernede, som vi ikke har talt om og drøftet i Forvejen. Saa talte det ærede Medlem om, at „vi staaer Last og Brast“ o. s. v., og sagde: „Det maa man vide her hjemme, at naar man med Hensyn til det, som hidtil er gjort, angriber den ene, saa angriber man os alle, og saa er der ikke andet at gøre, end at de enkelte Partier, som er repræsenteret, maa sende andre Mænd, som der nede kan fremsætte deres Angreb.“ Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele dette Spørgsmaal, men kun sige, at jeg anser denne Udtalelse for at være ganske misvisende. Den er et Udslag af den velvillige Stemning, som er Grundtonen hos det ærede Medlem, den altomfattende, altomfavnende Elskværdighed, som er saa karakteristisk for dette ærede Medlem; den har dog altsaa enkelte Undtagelser, som den citerede Udtalelses Form viser, men ellers er det jo netop fremfor alt det elskværdige, det altomfattende, der er det mest karakteristiske Træk hos det ærede Medlem. Naar han siger, at vi kunde sende en anden Mand derned, maa jeg sige for mit Partis Vedkommende, at vi har intet Ønske om at sende nogen anden, vi er godt tilfredse med vor Repræsentant dernede, han har baade talt og talt paa rette Sted.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt var

ogsaa inde paa disse Forhold, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige, at jeg hørte med den største Sympati og Forstaaelse paa det ærede Medlems Udtalelser. Det forekommer mig, at det var, ja, jeg havde nær sagt gribende at høre en Repræsentant for det tyske Folk her i den danske Rigsdag give Udtryk for den dybe Fortvivlelse, som naturligt gennemsyrrer det tyske Folk for Øjeblikket. Men med al Respekt herfor kan jeg ikke lade være at sige, at naar det ærede Medlem talte om, at Urettens Kurve i Europa var stigende, saa maa man have Lov til at udtale, at der er intet, som tyder paa, at den vilde have været mindre stigende, hvis Tyskland havde sejret i Verdenskrigen. I øvrigt var det interessant at høre den Stilling, det ærede Medlem tog til de tysksprogede, dansk-sindede Aviser, idet han der ganske aabent sagde, at han kunde ikke bryde Staven over dette. Han mente naturligvis, at den Gang man fra Tysklands Side havde brugt noget tilsvarende; havde det ikke været Tegn paa nogen særlig Aandskraft fra Tysklands Side, men bryde Staven derover, fraskrive sig Retten til at gøre noget lignende vilde det ærede Medlem ikke, og dette beder jeg bemærket baade af det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. Det sidstnævnte ærede Medlem talte om Støtte til Bladene og sagde, at der i Fjor var udstedt en officiel Erklæring om, at man ikke fra Foreningernes Side vilde støtte Bladene dernede, og desuagtet var det sket. Jeg har søgt Underretning om dette Spørgsmaal, og jeg mener at turde sige, at den Erklæring, der blev udstedt, gik ud paa, at der ikke i Fremtiden vilde blive ydet en saadan Støtte, og at der heller ikke siden 1. April d. A. er ydet nogen saadan Støtte fra Foreninger til Bladene.

Jeg vender mig dernæst til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og i denne Forbindelse til Behandlingen af Spørgsmaalet om de amerikanske Statslaan. Det ærede Medlem har i „Social-Demokraten“ haft en Artikel, der indeholdt forskellige Oplysninger om, hvad der var passeret i konservative Partimøder. Maa jeg blot i den Anledning sige, at det kunde ikke i min vildeste Fantasi falde mig ind at spille saa meget som et Sekund paa at diskutere med det ærede Medlem, hvad der passerer i vore Partimøder. Maa jeg dernæst sige, at dette ærede Medlem forekommer mig i alt for høj Grad i sin Polemik baade i og udenfor denne Sal at følge det, som man i det gamle Rom kaldte: *Calumniare au-*